

ESZTERLÁNC-KÖSZÖNTŐ

Rég volt - immár tizenkilenc éve-, amikor a Kincskereső első száma megjelent. Az újságárusnál pillantottam meg először, s bár tudtam, hogy a szerkesztőségben vár a "saját" példányom, nem tudtam megállni, hogy ne vegyek rögtön egyet az utcán. Megvettem, megszagoltam /az igazi ínycseknek a frissen nyomott könyv vagy folyóirat épp úgy illatozik, mint a frissen sült kenyér/, és izgatottan belelapoztam, mintha nem tudtam volna előre, mit találok benne. Gondolom, ezt az izgalmat élük át most az Eszterlánc szerkesztői, még ha szerényebb kivitelű, és jóval kisebb közösségnek is szól a lapjuk, mint a Kincskereső. De, hát manapság éppen az a legfontosabb, hogy mindenkinek meglegyen a maga lapja, fóruma, amelyikben hozzá, róla szólnak, amelyikbe maga is írhat.

Sok szép írást, sikereket kívánok az Eszterlánc szerkesztőinek és olvasóinak egyaránt. /S persze azt is, hogy a Kincskeresőt hasonló lelkesedéssel forgassák./

Baka István